Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Nro 3/96
Lokakuu

ASUKASILTA

Lintuvaaran koulun ruokalassa tiistaina 15.10. klo.19

Lintuvaaran/Leppävaaran alueen kunnallisvaaliehdokkaita vastaamassa asukkaiden esittämiin kysymyksiin tulevan valtuuston aikana esille tulevista aluettamme koskevista tärkeistä asioista.

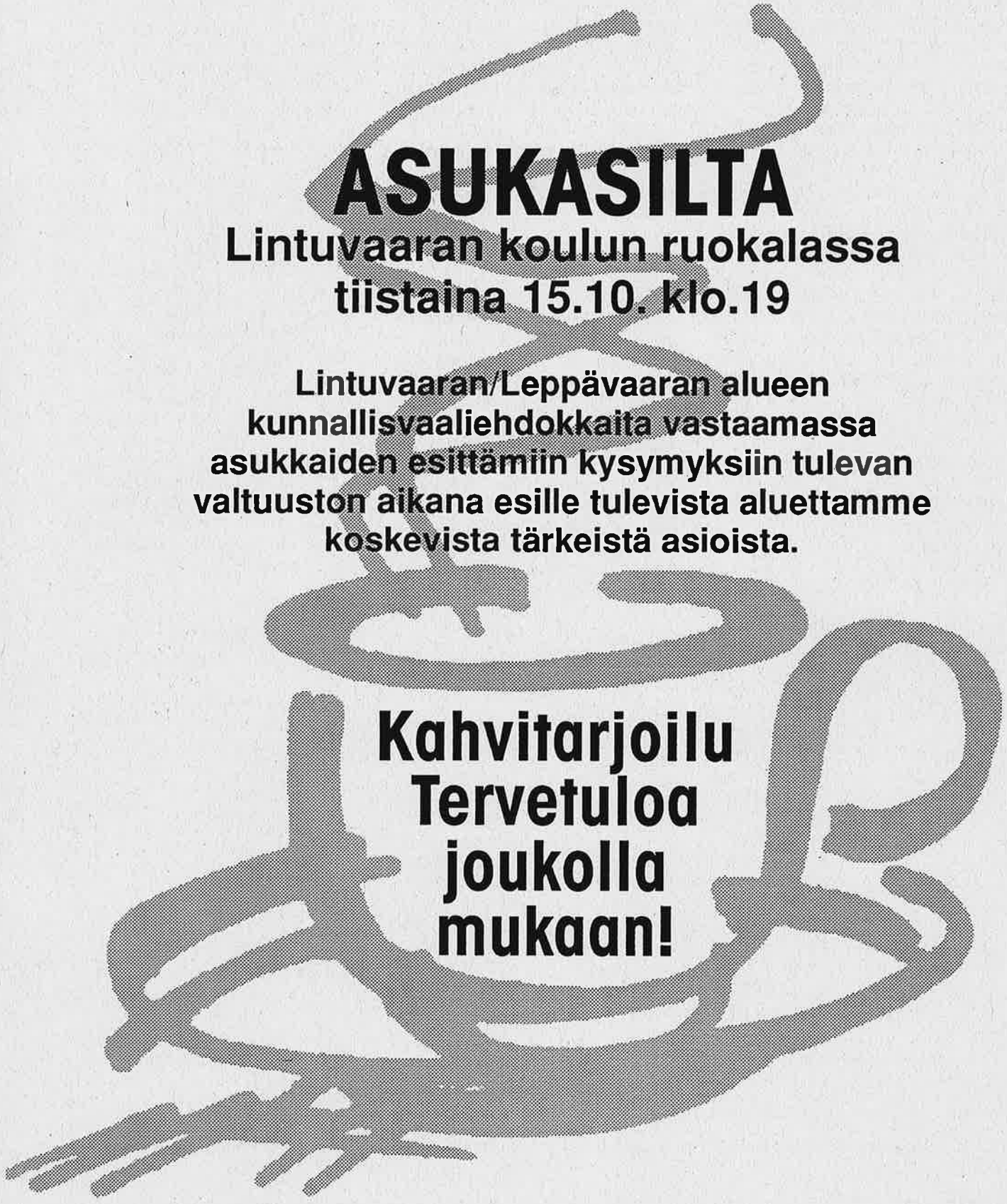

Kahvitarjoilu
Tervetuloa
joukolla
mukaan!

Puheenjohtajanpalsta

Vaalisyksy on käynnistynyt vilkaalla keskustelulla valtakunnan tärkeimmistä asioista, kuten vesisängyn ominaisuuksista. Edellisen Lintusen ilmestymisen jälkeen on tehty lintuvaaralaisten kannalta tärkeitä päätöksiä: kaupungininvaltuusto hyväksyi suunnitteluohjeet Etelä-Espoon yleiskaavalle. Ohjeet ovat taas tyypillistä "espoota", siis suurien kasvuennusteiden avulla perustellaan raskas tieverkko, jonka jälkeen risteyksiin tehdään MegaOstosParasiitti, jolle luodaan ostovoimaa tehokkaalla rakentamisella.
Tänä syksynä ovat tavallisen asukkaan kannalta tärkeimmät vaalit eli kunnallis-sellaiset. Valtio on siirtänyt kunnille lisää valtaa ja vastuuta kaikissa asioissa. Holhouksen väheneminen mahdollistaa huonotkin päätökset kunnissa, joten kuntalaisten on entistä tarkemmin valvottava päättäjien toimia.
Saimme tuntumaa tähän vaikuttamiseen istumalla pari iltaa valtuuston lehtereillä seuraamassa yleiskaavan ohjeiden käsittelyä. Kaikesta suora- ja kierovaikuttamisesta huolimatta tärkein vaikuttaminen on kuitenkin äänestäminen. Ennen äänestämistä mieti miten ehdokkaasi tulee äänestämään tärkeimissä asioissa seuraavan neljän vuoden aikana. Älä anna imagomainosten tai EU-keskustelun hämätä itseäsi. Kysymys ei ole ilmapalloista, länkkäreistä, vesisängyistä eikä ERMistä, vaan kaduista, tonteista, kouluista, katuvaloista viheralueista; siis muista perusasiat!
1 Konkreettinen esimerkki tältä kesältä. Lähetin kirjeen kaupungin hallitukselle, jossa kiirehdi turvallisen pyörätien tekemistä Paulakoskelta koululle. Vastaus oli tyly: alueella on kaava, jonka mukaan kyseinen pyörätie tehdään, **mutta** se ei kuulu kaupungin suunnitelmiin johtuen rahojen vähyydestä. Kun valitset valtuutettua, mieti sijoittaako hän rahasi moottoriteihin vai Lintuparventien pyörätiehen . Esimerkki saattaa tuntua lapselliselta, mutta Länsiväylän jatkuvat tietyöt syövät Espoon tierahat muilta vähemmän näyttäviltä kohteilta.
Järjestämme tiistaina 15.10. seitsemältä perinteisen vaalitilaisuuden lintuvaaraisille. Siellä voimme parin tunnin aikana kysellä ehdokkailta mielipiteitä Espoon ja Lintuvaaran kehittämisestä.
Tulkaa sankoin joukoin paikalle; luvassa ei ole paljastuksia eikä megatähtiä, vaan silkkaa asiaa!

Raimo Salminen

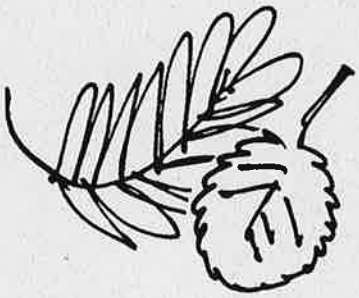

Vuonna 1996 Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Sirkka Häggqvist	siht.	Päivälinnuntie 4	541 394
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	517 202
Henrik Lindholm		Lintuvaarantie 101	546 050
Kalevi Onnela	vpj	Pensaskertuntie 1 B	547 1480
Arja Pihlajisto		Hämeenkyläntie 29 B	544 502
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	514 005
Hannu Räsänen	taloud.hoit.	Siniärhentie 2	519 260
Raimo Salminen	pj	Keltasirkuntie 14 A	543 630
Leena Schmidt		Paikkalinnuntie 5	545 572
Jukka Sulku		Yölinnuntie 5	545 390
Kari-Jukka Valtonen		Sinirinnantie 9–11 B	546 618

Lintunen
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Toimituskunta
Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Sirkka Häggqvist, Raimo Salminen
Levikki 1200 kpl

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat SPAR-kauppassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa
Taitto Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopaikka
Monila Oy, Sömäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Eksynyt pyörii kehää...

Espoon eteläistä yleiskaavaluonnosta esiteltäessä ja valmisteltaessa esille nousee aina erimielisyydet Kehä II:n jatkon tarpeellisuudesta. Mielestäni Kehä II:sta ei tulisi jatkaa suunnitellun kaltaisena. Jos tällainen liikenneväylä on todella tarpeellinen, niin tehtäköön se katuna. Koko hankkeen torjuminen on parempi vaihtoehto, mutta huomattavasti vaikeampaa. Lintuvaaralaiset pystyivät järkeistämään Lintulaaksontien nelikaistaisesta pääväylästä kaduksi, ja pystyimme vielä vaikuttamaan väylän linjauksiinkin. Parempi näin.

Mielestäni olisi positiivista vaikuttaa asioihin rakentavasti ja pyrittävä painokkaasti vaatimaan Kehä I:n oleellista parantamista ja kapasiteetin lisäämistä. Käytännössähän ruuhkat ovat todellisia, mutta varsin lyhytaikaisia. En usko, että Kehä II tulee oleellisesti vaikuttamaan nykyisten ruuhkien pienenemiseen, liikennesuunnathan ovat ristikkäisiä. Siis ensin Kehä I kuntoon, sitten Kehä II:n jatkeeksi saman suuntainen katu. Mahtavat liikennevaraukset Kehä II jatkovarauksen yhteydestä pois. Siinä olisi ohjelmamme Yleiskaavoituksen ympyröissä.

Kaavoituksen jälkeen alkaa toteutus

Alueemme kaavoitus alkaa olla osapuilleen valmis. Alkaa kaavan toteuttamisen aika. Tontin omistajat toteuttavat asemakaavaa usein pienten kaavamuutosten kautta. Eräänä esimerkkinä ns. "Paulakosken tapaus". Vahvistettuun kaavaan haettiin muutosta siten, että kaavoittajan tarkoittamaan rakentamisen käyttötarkoitukseen haluttiin puuttua muuttamalla koko rakennusoikeus asunnoiksi, poistamalla toimisto- tai liikerakentamisen oikeutta. Tämä pääasiassa ns. suhdannevaihtelujen takia, asunnot käyvät paremmin kaupaksi.

Alueelle olisi hyvä monipuolinen yhdyskuntarakenne, eli kauppoja, kioskeja, pieniä yrittäjiä toimistoissaan, suutareita ja räätäleitä jne. Niitä me toivoisimme emmekä supermarketteja, hypersellaisista puhumattakaan. Olisi toivottavaa, että palveluja olisi saavutettavissa myös kävelyetäisyydeltä. Näin olemme esittäneet.

Käytäntö on kuitenkin toinen. Kysyn miksi Paulakoski lopetti, ja vastaan että koska kauppa ei käynyt. Kuka on oikeassa me, kaavoittaja vaiko supermarkettien rakentajat, mikä on todellisinta? Pelkään, että supermarketit korjaavat voiton. Mutta silti toivon, että yhteiskuntaamme kaavoitettaisiin suhdanteista vapaana ja tavoitteena monipuolinen, elämään sopiva rakentamisen kirjo.

Meidän tulee seurata pienempiäkin kaavamuutoksia, ja ilmaistava mielipiteemme niistä.

Suur-Leppävaara tulee

Ja se tulee varmasti. On erittäin hyvä, että Espooseen rakennetaan riittävän monipuolisia ja voimakkaita keskuksia. Ne kuuluvat kaupunkimaiseen elämiseen, ja sitähän eteläisessä Suomessa asuminen suurelta osin on. Tämänkin alueen rakentamiseen vaikuttaa voimakkaasti tämän hetkiset suhdanteet, vaikkakin rakennettu ympäristö on paikalla ainakin 100 vuotta. Meidän lähialueen asukkaiden on valvottava, että aluekeskuksestamme tulee monipuolinen, miellyttävä rakennelma, jossa on erilaisia palveluja ja positiivinen kaupunkirakenne. Vaarana voi olla, että toteutuksesta tulee liian yksipuolinen, esim. pelkkiä vuokra-asuntoja ja supermarketteja ja suuryhtiöitä. Kaupunkirakenne on parhaimmillaan kirjava ja monipuolinen, jokaiselle jotakin sirkus.

Liikenteellisesti tulemme liittymään eteläiseen aluekeskukseemme. Siltä osin mielenkiintoisia seikkoja tulevat olemaan; kuinka Lintuvaarantie liittyy alueeseen, miten läpiajot tullaan toteuttamaan jne.

Toivon, että aluevaltuutettumme ymmärtävät hätämme ja pitävät Lintuvaaralaisten puolia. Alueemme on monella tavalla poikkeuksellinen, urbaaninen omakotialue. Toivon, että kehitys ei tee alueesta pelkkää urbaanista asuntoaluetta.

Hyvää syksyä,

Harri Laine

Lintuvaaran posti

Alkukesästä alkoi liikkua villejä huhuja, että Lintuvaara menettää koko postin eikä vain Postipankin toimintaa. Niinpä Omakotiyhdistys turvautui tällaisissa tapauksissa hyväksi koettuun keinoon ja laitoimme listat keräämään nimiä asukkailta, jotka vastustivat postin sulkemista. Listat olivat postin talossa Koskisen kampaamossa ja elintarvikekioskissa sekä kirjastossa ja K-kauppa Leppälinnussa.

Vaikka listojen olemassaolosta ei tiedotettu mitenkään – ja oli lomaaika-kin parhaimmillaan elokuun helteineen – saimme kokoon yli 2000 nimeä. Varasimme ajan postin johtaja Pekka Sirviöltä ja edustajamme marssivat päättäväisinä tapaamiseen.

Iloiseksi yllätykseksemme saimme kuulla, että Lintuvaara toki **saa pitää postinsa**. Kyseeseen tulee jo muualtakin tutuksi tullut asiamiesposti ja nyt ollaan etsimässä yrittäjää, joka ottaisi postin hoitoonsa. Tällä välin posti toimii entiseen tapaan ja kuukautta ennen kuin systeemi muuttuu, asiasta tiedotetaan asukkaille. Haussa on yrittäjä, joka voisi pitää postin auki myös viikonloppuisin!

Posti on yleensäkin parantamassa palvelujensa saatavuutta varsinkin lähiöalueilla, niin että keskustoissa töissä olevillakin olisi mahdollisuus asioida postissaan ilman erityisiä ponnisteluja. Maxin posti on arkipäivisin auki kello 20:een ja Myyrmäen posti on auki myös viikonloppuisin! Erinomaista käyttäjäystävällisyyttä, josta kiitämme postia.

- Millä nimellä Nalle-Puhin pikkuveli kutsuu isoveljeään ?
- ???
- Puh-veli.

Koulutielle vaiko mieron tielle?

Esko Roininen

Lintuvaaran koulun ekaluokkalaiset saattavat jo ensi syksynä joutua mieron tielle, sillä lapsia on tulossa kouluun enemmän kuin kouluun mahtuu. Tilanne pahenee entisestään vuonna 1998, jolloin uusia ekaluokkalaisia on ratkaisevasti enemmän.

Rakennusboomi koulun vaikutusalueella on varsin vilkasta. Sitä mukaa kun kaavoja vahvistuu nousee kyläämme uusia asuinrakennuksia kuin sieniä sateella. Asuntoihin muuttaa nuoria pariskuntia, joilla on lähes kouluikäisiä lapsia ja uusia syntyy lisää. Tästä on seurauksena, että koulua tarvitsevien lapsien määrä kasvaa räjähdyksenomaisesti. He eivät kaikki mahdu lähimpänä olevaan Lintuvaaran kouluun, vaan joutuvat miereon tielle: kuljetettavaksi muihin espoolaisiin kouluihin. Lintuvaaran koululla on rakennusoikeutta jäljellä, mutta kaupunki ei ole tehnyt asian hyväksi mitään ratkaisevaa. Koulun hallinto- ym. tilat ovat riittävät ja käyttökelpoiset.

Kaupungin teettämän väestöennusteen mukaan vuonna 1997 on Lintukorvessa 3–5 vuotiaita lapsia 103 ja 6 vuotiaita 22, Lintulaaksossa 3–5 vuotiaita 57 ja 6 vuotiaita 12, Lintumetsässä 3–5 vuotiaita 62 ja 6 vuotiaita 19 sekä Uusimäessä 3–5 vuotiaita 11 ja 6 vuotiaita 8. Vuoden 1998 vertailuluvut ovat: Lintukorpi 135/27, Lintulaakso 46/21, Lintumetsä 53/23 sekä Uusimäki 15/5. Niinkuin kaikki hyvin tietävät, ennusteet laahaavat länes poikkeuksetta jäljessä. Eikä näissä ennusteissa ole varmaankaan otettu huomioon rakennusvimmaa, joka alueellamme nyt on. Auroran koulu Lippajärvellä, on varsin oiva esimerkki siitä, että kun ennusteet eivät olleet ajan tasalla, niin nyt koulun piha on täynnä lisärakennuksia (lue parakkeja), joissa opetusta annetaan. Näin ollen tuntuu varsin perustellulta, että kaupunki kiirehtii Lintuvaaran koulun laajentamista.

Lintuvaara/Espoo – Renishaw/Sheffield: puoli vuotta Englannissa

Kalevi Onnela

Olin työkomennuksella Sheffieldissä Englannissa joulukuusta 95 heinäkuun alkuun tänä vuonna, tehtävänäni vetää suomalaisen työnantajani paikallista 150 hengen tytäryhtiötä ja myydä se. Vaikka oleskeluaika oli lyhyt, imeytyi huokosiin sentään jotain Etelä-Yokshiren ja pohjois Derbyshiren elämänmenosta.

Englantilainen perhe, oli se köyhä tai rikas, ei halua, että kukaan asuu heidän päällään. Siksi asunnot ovat rivipari- tai yhden perheen taloja, joko omia tai vuokralla. Rivitalon pätkä on usein lyhyt, jolloin asumista on kolmessakin kerroksessa. Postimerkin kokoinen puutarha on hyvin tärkeä. Talot ovat kiveä ja ovat helposti sata vuotta vanhoja. Parhaillaan on menossa uusien pientalojen rakentamisboomi kuten Lintuvaarassakin. Pahin lama on hellittämässä.

Vaikka vanhat teollisuusalueet on maise-moitu ja kaukaa katsoen viheriöivät, on ero Suomeen ja Lintuvaaraan verrattuna epäsiisteys. Roskat heitellään autoista ulos ja saavat kerrostua rauhassa teiden varsille. Council eli kunta siivoaa lähinnä vain keskustaa ja siivoustalkoot ovat tuntematon käsite. Paikallinen Länsiväylä teki asiasta gallupin asukkaiden keskuudessa ja ainoastaan yksi rouvashenkilö kolmestakymmenestä haastatellusta sanoi voivansa harkita roskien keruuta talkootyönä. Kun kesä tuli, kasvoi ruoho roskien yli ja pensaiden lehdet peittivät loput. Ongelma väistyi silmistä seuraavaan talveen (talvisin ei tietenkään ole lunta).

Sheffield on pubien maata, jokaisen paikallisen tien risteyksessä on pubi tai kaksi, vaikka muita taloja ei olisikaan.

Kuulemma kaivosmiehet aikoinaan täyttivät ne vuoronsa päätyttyä. Nyt niissä on väkeä vain viikonloppuiltoina. Live-musiikki on vetonaula. Pubin sulkemisajan tultua kymmenet autot katoavat parkkipaikalta. Minulle ei selvinnyt mistä löytyvät ne selvät kuskit, onhan Englannissakin promillerajat. Kyllä urheilukin vetää väkeä. Talven kurakeleillä jalkapallo ja rugby kysyvät todella kutsumusta. Vain huippujoukkueet pääsevät stadioneille.

Joukkoliikennettä yritetään iskostaa ihmisten elämään. Sheffield on yksi Euroopan uranuurtajia pikaraitiotiessä. Vuonna 1995 alkoi kolmihaarainen, kaikkiaan n. 40 km pitkä esikaupunkiraitiotie toimintansa. Se on tekniikan huippua, vaunut tuontitavaraa Saksasta, nopeat ja hiljaiset. Esikaupunkipysäkeillä on parkkitiloja liityntäliikennettä varten. Osittain kiskot on kadulla, osittain omilla reiteillään. Tänä kesänä omistava kuntaliitto myi ratikkayhtiön yksityisille. Kuntaliitossa hallintokustannukset kasvoivat liikaa, tuottavuus unohtui ja systeemi tuotti tappiota.

Ihmiset eivät arastele ulkomaalaisia,

Vaikka autoja on kymmenen kertaa enemmän kuin meillä, ei uusia moottoriteitä haluta enää rakentaa. Tilaa ei ole ja vastustus on raivokasta. Etelä-Englannissa viimeinen hanke sai kansan puihin, jossa he asuivat pari viikkoa rakentamillaan lavoilla. Televisio ja lehdet seurasivat näytelmää päivittäin. Turhaan, sillä kaava oli hyväksytty jo vuosia sitten.

heidän kanssaanhan ei tarvitse mongertaa vieraita kieliä. Kanssakäyminen on siten luontevaa.

Enemmän varautumista on eriväristen kolonioista tulleiden siirtolaisten kanssa. Tosin paikallinen murre oli hepreaa pari kuukautta. Samaan opetteluvaiheeseen kuului totuttautuminen ajamaan väärää puolta tietä.

Arja Pihlajisto

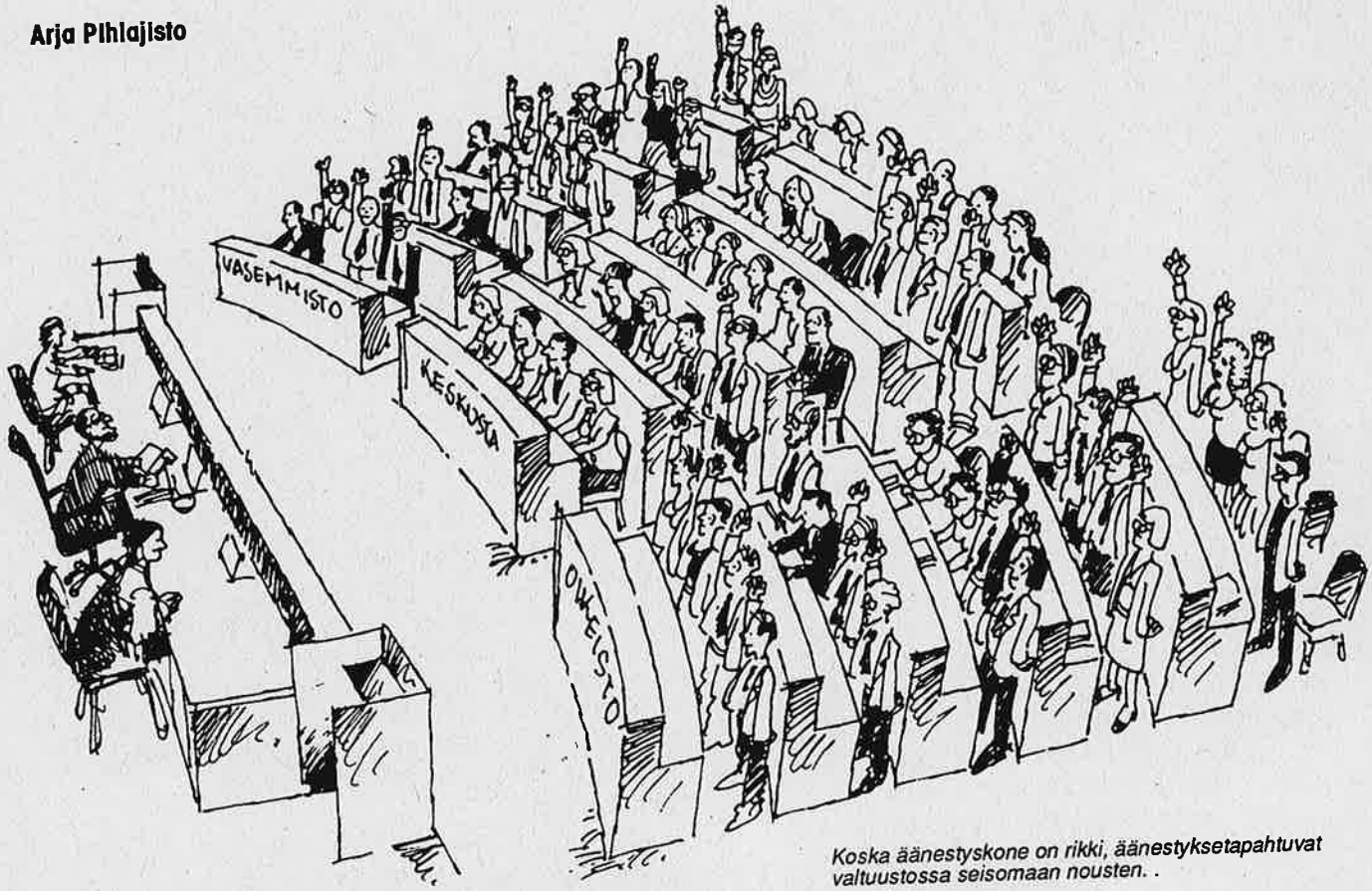

Koska äänestyskone on rikki, äänestyksetapahtuvat valtuustossa seisomaan nousten. .

EU- JA KUNNALLIS-VAALIT 20.10.96

Kuntalaisten mahdollisuus vaikuttaa

Vaalipäivä on meidän lintuvaaralaisten kannalta katsoen erittäin tärkeä päivä. Pääsemme valitsemaan edustajamme paitsi kunnanvaltuustoon myös EU-parlamenttiin, nyt ensimmäistä kertaa. Siis kahdet vaalit samalla kertaa. Tämä järjestely mutkistaa tietysti koko vaalitoimitusta ja vaatii hyvin toimiakseen äänestäjiltä aikaisempaa tarkempaa pohdintaa jo ennen äänestyskoppiin astumista.

EU-vaalista ei tässä sen enempää, mutta seuratkaa päivä- ja aluelehtiä, niin pääsette selville, mitä eri ehdokkailla on tarjota ja kuinka he suunnittelevat ajavansa niitä asioita, joista te olette kiinnostuneet.

Näyttää siltä, että poliitikkojen paljastuneet kähminnät ja rötöstelyt ovat kunnallisvaaleistakin tekemässä yhä enenevässä määrin henkilövaalit. Espoossa kuitenkin kokoomus/demari-akseli pitänee vielä pintansa.

Lintuvaaralaisten kannattaa nyt kuitenkin entistäkin tarkemmin katsoa ketä he äänestävät. Etelä-Espoon yleiskaavaehdotus, jossa on nykyisen valtuuston keväällä niukalla äänten enemmistöllä (34-31, kahden äänestäessä tyhjää) Kehä II:n jatkon aluevaraus, tulee kaupunkisuunnittelulautakunnan käsittelyyn vielä ennen joulua, ja nähtäville ensi vuoden alkukuukausina. Kun valtuusto (kaikki demarit paitsi Penttilä, joka äänesti tyhjää ja kokoomuslaiset Markkulaa, Suoniemi-Särkijärveä ja Hyppästä lukuunottamatta, mm. kristillisten Korosuon avustamana) äänesti linjauksen yleiskaavan suunnitteluperusteisiin, ei ollut vielä tiedossa, että ympäristöministeriö jätti vahvistamatta ko. varauksen seutukaavassa.

Mitä pide-mälle asian käsittely on edennyt, sitä enemmän on valtuutettuja tullut vastustajien joukkoon, että kannattaa katsoa ketä äänestää!

Pidetään huolta, että kaikki lintuvaaralaiset käyttävät äänioikeuttaan – autetaan apua tarvitsevat vaalipaikalle! – ja ennen äänestämään menoaan varmistuvat ehdokkaansa mielipiteistä itselle tärkeissä asioissa.
On myös erittäin valaisevaa käydä yleisölehteriltä seuraamassa valtuuston kokouksia. On vaikea kuvitella, että millään työpaikalla tai koululuokassa voitaisiin hyväksyä sellaista menoa, mikä valtuustossa tuntuu olevan vallitseva käytäntö. Vain kourallinen valtuutettuja seuraa, mitä puhujapöntöstä sanotaan, suurimman osan loistaessa poissaolollaan (arvatenkin kahvilassa tai kabinettikähminnöissä?). Niistäkin, jotka ovat läsnä, monet puuhastelevat jotain omiaan: kirjoittavat puheita mikrolla, lukevat naisten- tai iltapäivälehtiä, keskustelevat suuriäänisesti niin, että puheenjohtaja joutuu vähän väliä vaatimaan hiljaisuutta. Kertakaikkiaan aivan hulvatonta menoa.

Ministeri Sinikka Mönkäre ja Eila Linkola kunniamerkin luovutustilaisuudessa

Äitienpäivä-kunniamerkki Eila Linkolalle

Lintuvaarassa Reserviläisentiellä vuodesta 1954 asuneelle Eila Linkolalle ojennettiin ainoana espoolaisena äitinä presidentti Ahtisaaren äitienpäiväjuhlassa ansioituneelle äidille myönnettävä kunniamerkki – eikä suotta. Rouva Linkolalla on kahdeksan lasta, neljä poikaa ja neljä tyttöä, joista vanhin on syntynyt 1940. Nuorimmainen on maailmallakin kuuluisuutta saanut, ansioitunut säveltäjä Jukka Linkola (synt. 1955).

Kaikki lapset ovat saaneet akateemisen koulutuksen ja ovat hyvin sijoittuneet työelämään. Lapsenlapsia Eila Linkolalle on siunaantunut 20 ja lapsenlapsenlapsiakin jo neljä, joista nuorin syntyi elokuussa.

Omasta katraasta huolehtiminen ei riittänyt tälle tarmokkaalle naiselle, vaan 15 vuoden aikana hänellä ehti olla lukuisia päivähoitolapsia, koska mitään järjestettyä päivähoitoa ei paikkakunnalla silloin ollut (kuitenkin äitien piti käydä työssä, että itse rakennettujen omakotitalojen lainat saatiin maksetuksi).

Vuonna 1983 lasten lähdettyä kotoa (mies oli kuollut jo aikaisemmin) rouva Linkola joutui luopumaan rakkaasta kotitalostaan (johon yksi tytär perheineen muutti asumaan) ja siirtymään asukkaaksi Vallikallioon kerrostaloon, niinkuin moni muukin lintuvaaralainen vanhus.

Vaikka ei Eila Linkolan kohdalla oikeastaan vieläkään voida puhua vanhuksesta – 83 ikävuodesta huolimatta, sillä vieläkin hän hoitaa kaikki asiansa itse ja käy mm. säännöllisesti uimassa Leppävaaran uimahallissa.

Länsiväylä-lehti oli luvannut tulla haastattelemaan rouva Linkolaa kunniamerkin myöntämisen johdosta. Niinpä hän tapansa mukaan leipoi kaikkea "seitsemää sorttia", jotta olisi tarjottavaa vieraille ja kävi tietysti kampaajalla. Mutta kas kummaa ei niitä "reporttereja" kuulunutkaan! Onneksi oli sitten omaa väkeä, jota kutsua syömään pullat ja piparit, etteivät olisi jääneet pilaantumaan.

Länsiväylän uutta toimitus-politiikkaa

Oletteko arvon lukijat panneet merkille, miten vähän alueemme lehdeksi mielletyssä Länsiväylässä on nykyään juttuja Lintuvaara-Leppävaarasta, vaikka tämän pitäisi olla yksi Suomen toiseksi suurimman kaupungin Espoon aluekeskuksista?

Itse kaipasin esimerkiksi juttu(j)a erittäin onnistuneista Raittikarnevaaleista, joista Leppävaara-seuran puheenjohtaja ja Raittikarnevaalien päävastuullinen Arja Salmi kertoi lähettäneensä materiaalia kilokaupalla lehden toimitukseen. Vaan ei sanaakaan!

Samoin kuulin, että Veräjänpellon kuoro, joka on palkittu sekä kotimaassa että ulkomailla, teki 24.7.–9.8. menestyksekkään esiintymiskiertueen Japanissa ja Filippiineillä. Tästäkään menestyksestä ei sanaakaan Länsiväylässä.

Lintuvaaralaisten lähettämät yleisönosastokirjoitukset on myös lähes systemaattisesti jätetty julkaisematta! Mitähän pahaa me olemme tehneet?

SYKSY

Kaksi vanhaa, vanhaa varista
nuokkuu hiljaa pellon aidalla.

Ruskea on rinta kaisliston,
taivas harmaa. Sataa. Syksy on.

"Kurkikin jo lähti", veljelleen
toinen virkkaa niinkuin itsekseen.

Pitkä hiljaisuus. Jo toinenkin
"niin maar; lähti", sanoo takaisin.

Sitten vanhukset taas vaikenee.
Järven pintaan sade soittelee.

Sukii siivenselkää toisen pää.
Toinen joskus silmää siristää.

Höyhenihin niskat kyyristyy.
Sataa. Hiljaista on. Hämärtyy

yli pellon mustan kynnöksen.
Tuntuu riihen tuoksu etäinen.

Kaksi märkää, vanhaa varista
nuokkuu aatoksissaan aidalla.

"Täytyy tästä...", toinen havahtuu,
lentoon verkkaisesti valmistuu.

"Käyhän taaskin tarinoimassa.
Oli oikein hauskaa tavata."

Lauri Pohjanpää

Musiikki yhdistää lintuvaara-laisperheen

Leena Schmidt

Lintuvaaralaisessa Kymäläinen-Viluksela -perheessä kohtaavat uusi ja vanha musiikki, laulu ja soitto toisensa. Perheen äiti, harmonikkataiteilija mus.lis. **Helka Kymäläinen** valmistelee musiikin tohtorin tutkintoaan ja isä, **Ahti Viluksela** laulaa Lumen Valo -lauluyhtyeessä vanhaa musiikkia. Ahti – koulutukseltaan geologi, toimii päivätyönään Suomen laulajain ja soittajain liitossa tiedottajana. Helka ja Ahti löysivät toisensa Eteläsuomalaisen osakunnan kuorosta opiskeluaikana.

Musiikki täyttää perheen arjen ja usein juhlankin. Vapaa-ajan viettoon jää kovin vähän aikaa, toteavat molemmat. Piha, perhe ja kuntoilu kuuluvat harvoina vapaa-ajan hetkinä ohjelmaan. Helkaa harmittaa, niinkuin meitä monia muitakin, Lintuvaaran kaupan lopetus. Toinen lintuvaaralainen asia, Kehä II tuntuu tarpeettomalta ja vastenmieliseltä ajatukselta halkomaan Lintuvaaraa. Helka ja Ahti ovat hengessään ja ajan salliessa muutenkin valmiit toimiin tämän tien toteuttamisen estämiseksi.

Helkan tohtorintutkintoon kuuluu olennaisena osana viiden konsertin sarja, joista kaksi viimeistä toteutuu vielä tämän vuoden aikana. Konserteilla on yhteinen juoni, tematiikka, vaikka konsertit ovatkin omia erillisiä, laajoja kokonaisuuksia.
Konserttien sarjassa Helka tutkii harmonikkaa kamarimusiikki-instrumenttina, peilaa harmonikan sointiväriä muihin instrumentteihin. Ajatus siitä, että väitöskirja tehdään esittävästä taiteesta tuntuu hieman omituiselta. Miten taidetta voi mitata ? Voiko sittenkin olla väärää tulkintaa? Voiko kuka tahansa päästä tekemään väitöskirjaa esittävästä taiteesta? Helkalta löytyy vastauksia. Suomessa on todellakin viime vuosina ruvettu tekemään väitöskirjoja monilta taiteen aloilta. Trendi on tullut Yhdysvalloista. Ensimmäisen musiikin esittävän taiteen vaitöskirjan teki vajaat kymmenen vuotta sitten eräs lintuvaaralainen, **Raimo Sariola**, joten Lintuvaarassa on jo perinteitä! Tohtorintutkinnon tekemistä edeltää tasokoe, joten kuka tahansa sunnuntaisoittaja ei pääse yrittämään. Tulkinta on subjektiivista, eikä joku tulkinta ainakaan tieteellisesti voi olla väärä. Itse kirjallinen osa ei välttämättä ole yhtä laaja tieteen aloilla sillä konsertit ovat elimellinen osa väitöskirjaa. Tekijä syventyy aiheeseen siis sekä soittamalla että kirjoittamalla. Helkan kirjallinen työ, 200-sivuinen Harmonikan instrumentaaliset erityispiirteet, julkaistiin noin vuosi sitten.

Seuraava konsertti on Helsingissä Aino Ackten huvilassa 20.10. kello 15.00. Konsertin teemana on viime vuosisadan romanttinen kamarimusiikki. Kiinnostuneet voivat siis mennä tuolloin kuulemaan tohtorin »osatutkintoa".

Helka soittaa mieluiten nykymusiikkia. Suomalaissäveltäjistä hän mainitsee suosikeikseen mm. Magnus Lindbergin, Jukka Tiensuun, Kalevi Ahon ja Jouni Kaipaisen.
- Ahti ja Lumen Valo ovat satojen vuosien päässä tästä päivästä. Kulttiyhtyeeksikin mainittu Lumen Valo laulaa renessanssiajan ja vielä vanhempaa keskiaikaista musiikkia. Muotiaallon mukanako? Ei, sanoo Ahti. Yhtye syntyi jo vuonna 1992, jolloin ei laajoissa piireissä tiedetty vielä mitään Hildegard bingenilaisesta tai espanjalaisesta munkkikuorosta. Tuon ajan musiikki on Ahtin mukaan kuitenkin helposti lähestyttävää, inhimillistä ja rauhoittavaa, mikä saattaa selittää sen suosiota juuri nyt. Lumen Valolta ilmestyy ensimmäinen CD, "Maria Lumen ja Valon maasta" lokakuussa. Kun kysyin Ahtilta, onko Lumen Valo hänelle kallis harrastus vai bisnes, hän vastaa verkkaisesti, että ehkä sitä plussan puolella ollaan. Ehkä elämäntapakin? Yhtye laulaa 4–12 hengen kokoonpanoissa, viimeisen vuoden aikana on ollut yhteensä 26 konserttia!

Kevyempikään musiikki ei tässä perheessä ole vierasta. "Haitarikin" pysyy Helkan kädessä, sen tiedämme omakotiyhdistyksen talkootansseista ja rosvolammasjuhlista. Helka korostaa kuitenkin, että "haitari" on eri soitin kuin hänen varsinainen instrumenttinsa, melodiabassoharmonikka. Mutta peräkyläläiset, Helka lupautui kyllä jatkossakin soittamaan rosvolampaan ääressä! Ahtille taas on läheistä myös 60- ja 70-lukujen popmusiikki, jota hän harrastaa laulaen ja kitaraa soittaen.

Perheen lapset, Mari ja Sara harrastavat jo musiikkia hekin – niinkuin monet muutkin lapset, sanovat vanhemmat. Mari on ekaluokkalainen Lintuvaaran koulussa ja Sara, paljasjalkainen lintuvaaralainen, on päivisin perhepäivähoitajalla.

Sinikka Luja-Penttilä

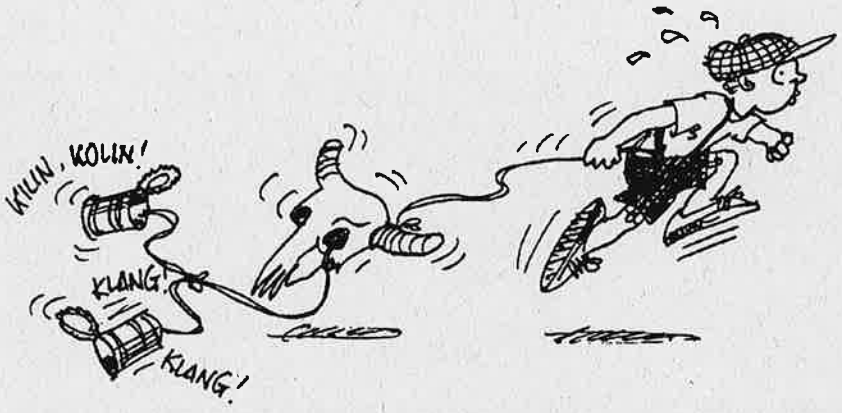

Pääkallo ja muita sattumuksia

Metsäiseen ja soiseen lapsuutemme leikkiympäristöön kuuluivat mm. monenväriset sammalmättäät, karpalot rihmojensa varassa ja lieko, josta saatiin somia koristeita leikkimökkiin. Isältä kerjätyt perunasäkit ripustettiin puoliväliin leikkimökin kattoa esiripuksi, jonka takana oli olevinaan näyttämö. Esirippu koristettiin liekoköynnöksillä. Tarkoitus oli järjestää "teatteri", johon aiottiin myydä aikuisille lippuja. Puuha jäi kesken. Olisi tarvittu ohjaava käsi. Aikuisilla oli kuitenkin työnsä, kasvimaansa, kotieläimensä ja "huushollinsa". Mutta vaikka "teatterimme" ei tullutkaan koskaan esityskuntoon, saimme tyydytyksen, kun puuhaillessamme sepitimme mitä ihmeellisimpiä tarinoita. Pientä toraa tuli siitä, kun jokainen tyttö halusi olla prinsessa, mutta noita-akkaakin tarvittiin.

Alkusyksystä illan hämäryys houkutteli suuriin seikkailuihin. Pojat jakautuivat ryhmiin ja keksivät toisilleen konnankoukkuja. Sitkeä taisto käytiin vanhan lehmän pääkallon omistusoikeudesta. Se oli löytynyt jostakin Leppävaaran Kartanon pelloilta. Vilkas mielikuvitus nosti sen arvon dinosauruksen luiden tasolle. Välillä vihertävä kalloparka oli meidän mökin takana, välillä jonkun vastapuolen kaverin pihalla. Hämärän suojissa sen olinpaikka aina vaihtui. – Meidän äiti huokaili, että sietäisi ammuvainaan maallisten jäännösten jo päästä ikuiseen lepoon.

Jotkut vanhemmat ottivat poikien leikit tosissaan. Eräässä perheessä – toisen puolen ollessa taas illan hämärissä kyttäämässä aarretta – oli pääkalloon sidottu naru. Se oli johdettu eteiseen. Narun päässä oli jokin rämisevä vekotin. Kun kalloon käytiin käsiksi, alkoi kaamea meteli. Perheen aikuiset ryntäsivät risu käsissään ottamaan "rikollisia" kiinni. Pojat olivat kuitenkin ripeämpiä ja pääsivät karkuun.

Jääskeläntien varrella asui Forsblomin perhe. Heidän kolmesta pojastaan tunsimme kaksi nuorempaa, Vladin (Vladimir), jota silloin sanottiin Landeksi ja Vikin (Viktor). Perhe oli venäläinen. Lande oli siskon ikäluokkaa, Viki meidän. Aikuistuttuaan pojat muuttivat nimensä Marmoksi. Vladi Marmo toimi myöhemmin geologian professorina Otaniemessä.

Forsblomilla oli mehiläispesiä. Kun olimme heillä leikkimässä, täti levitteli meille ranskanleipäviipaleille hunajaa. Se vasta maistui! Lande leikki joskus kanssamme koulua. Hän oli tietysti opettaja. Minä olin – ainoana tyttönä – tämän "opettajan" lelli ja sain kympin laulussa.

Tuli aika mennä oikeaan kouluun. Lauloin muiden kanssa innoissani ja kovalla äänellä mieltä ylentävää laulua "Appelsiini, appelsiini makupala on". – Eräänä päivänä ihailemani opettaja Alli Oksanen huomautti hienovaraisesti: "Voisitko, Sinikka, laulaa vähän hiljempää, että toistenkin ääni kuuluu." Silloin oivalsin, että en osannutkaan laulaa.

Sitoutumaton Kalevi Onnela uudestaan valtuustoon

Kaupunginvaltuutettu, kaup. suunn . Itk.jäsen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n vpj, Muita luottamustoimia: Espoon Sähkö Oy, Espoon Seudun Uusyrityskeskus ry, Espoon kauppakamari ja yritysten hallitusjäsenyyksiä.

Sen lisäksi, että olen sitoutumattomien ryhmän mukana voimakkaasti vaikuttanut Espoon asukkaita koskevaan päätöksentekoon, olen menestyksellä ajanut Lintuvaaran asioita ja hankkinut siihen tukea myös muilta lähialueiden valtuutetuilta. Tarjoudun jatkamaan samalla linjalla.

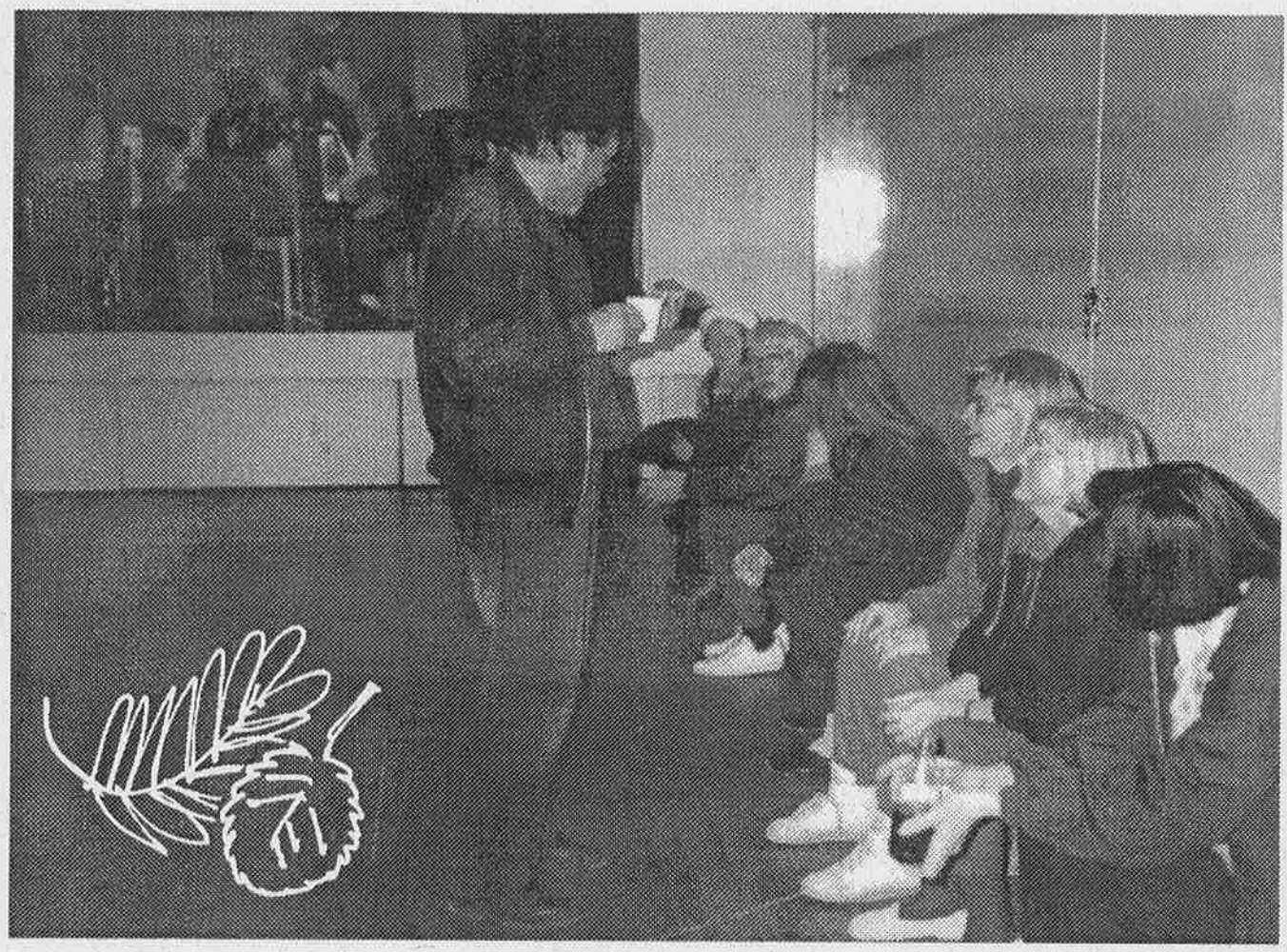

Pelimannit soittavat vauhdikasta tanssimusiikkia ja tytöt odottavat tanssittajia. Ainoa paikalle eksynyt miehenpuoli on varustautunut kahvikupilla, jotta ei vaan tarvitsisi tanssia. Toivottavasti ensi keväänä talkootansseihin osallistuu myös tanssitaitoisia ja -haluisia miehiä!

Kevään ja kesän terveisiä!

Toukokuun menestys oli taas kerran Lintuvaaran omakotiyhdityksen järjestämät siivoustalkoot. Viitisenkymmentä asukasta noukki roskia yleisiltä tieosuuksilta ja roskasäkkejä kertyi täysi lavallinen Lintuvaaran koulun pihalle. Talkoita piristämään oli järjestetty myös **talkootanssit** buffetteineen koululle. Tansseja olivat vauhdittamassa **Leikarit**-soitinyhtye sekä kylämme oma harmonikkataiteilija, josta haastattelu toisaalla lehdessämme. Tanssit eivät oikein ottaneet tuulta, mutta musiikki oli sitäkin ihastuttavampaa kuultavaa.

Toukokuussa tempaistiin myös yhdessä Leppävaara-seuran kanssa pyöräilytapahtuman vauhdittamiseksi Lähivakuutuksen edustalla. Paikalla saattoi turvamerkkauttaa ajokkinsa ja saada liikennetietoutta poliisilta. Polkupyöräilijän turvakypärän onnetar arpoi Lintuvaaran asukkaalle.

Valtuustotalollakin tapahtui kesän kynnyksellä. Taas oli esillä Kehä II:n jatko. Pariin otteeseen joukko tieosuuden vastustajia vietti pitkän illan lehterillä jännittäen lopputulosta. Äänin 34–31 voitti päätös jatkon puolesta. Kesän aikana onkin yleisön osastoilla käyty aiheen tiimoilta keskustelua puolesta ja vastaan. Ympäristöministeriöllä on kuitenkin selvä kanta, että Kehä II:n jatko on tarpeeton ja haitallinen. Tosin jotkut Espoon kaupunginvaltuutetut ovat kehottaneet Uudenmaan liittoa valittamaan ympäristöministeriön päätöksestä, koska kaupunki ei itse voi tehdä valitusta. Vaalit lähestyvät, joten kannattaa katsoa, kuka ajaa meidän asioitamme.

Kesäkuun puolivälissä, tarkalleen lauantaina 15.6. juhlittiin lammaspaistien merkeissä. Allekirjoittanut sekä OKYmme puheenjohtaja Raimo Salminen kävivät onnittelemassa johtokunnan jäsentä Kari-Jukka Valtosta hänen viettäessään 50-vuotispäiviään kotipihallaan. Lammas tirisi grillissä ja lisukkeita oli runsaasti tarjolla. Veimme lahjaksi, minkäpä muun, kuin oikeaoppisen linnunpöntön. Mukavat juhlat.

Iltapuolella alkoi Muuttolinnunreitin pikkumetsä täyttyä lähiasukkaista. Paikalle tultiin astiat, tuolit ja pöydät mukana ja odotettiin H-hetkeä, jolloin lammas (rosvopaisti) kaivettiin hiilloksen alta. Metsään katettu salaattipöytä, hiillosperunat ja herkullinen lammaspaisti tekivät kauppansa.

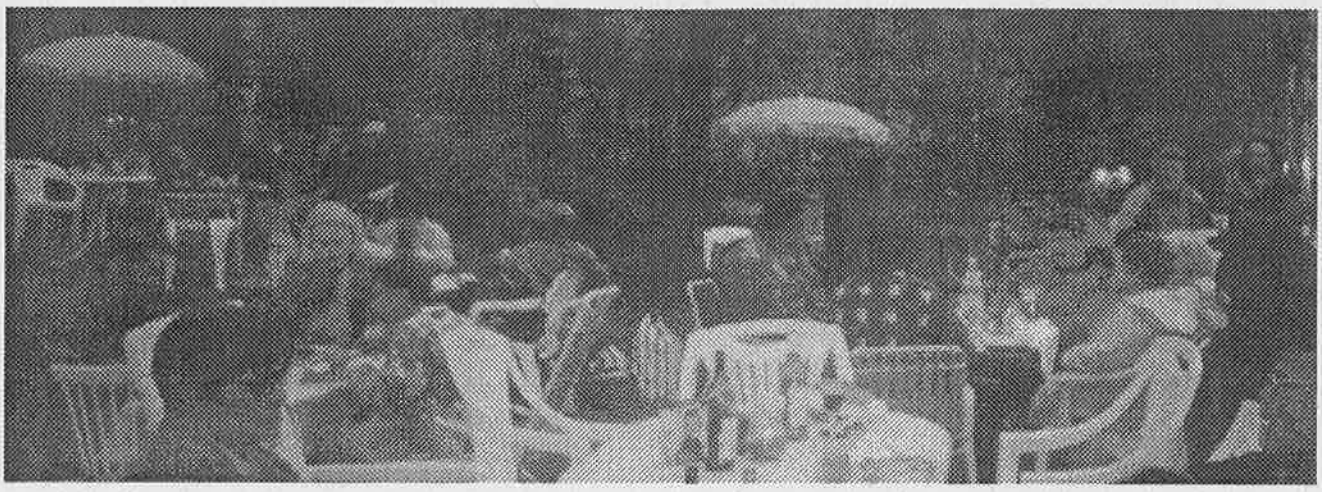

Rosvopaistin kypsymistä seurattiin tietysti" Harri Puustisen ja kumppaneiden virittämän lämpömittarin avulla. Lopputulos: gourmet!

Sirkka Hägqvist

Tieosuuden iäkkäät alkuperäisasukkaat, kunniavieraat, olivat lähes kaikki paikalla nauttimassa kauniista kesäillasta herkullisen ruoan ja yhdessäolon merkeissä. Tilaisuuteen osallistui n. sata henkeä , ja todella vauvasta vaariin. Kaunis kiitos talkooporukalle ja puuhanaisille! Juuri tällaista tarvitaan yhteisen elon, olon ja ilon ylläpitämiseksi.

Lintuvaaran oky osallistui yhdessä Leppävaara-seuran kanssa **Raittikarne-vaaleihin** elokuun loppupuolella. Saimme kerätyksi lisää nimiä Lintuvaaran postin säilyttämisen puolesta. Listoja on ollut kesän ajan esillä mm. kirjastossa, Leppälinnussa, Kampaamo Koskisella ja kioskilla. Yhteensä 2028 nimeä postin puolesta on saatu ja vaikuttaa erittäin todennäköiseltä, että postitoiminta jää nykyiseen paikkaan.

Syyskuun 17. päivänä oli Karakallion koululla asukkaiden kuulemistilaisuus kaava- ja liikennesuunnitteluasioista. Kiitettävästi oli taas kylämme aktiiviset mukana keskustelemassa ja vaikutti, että tuo Kehä II:n jatko oli taas puhutuin esillä ollut asia. Myös kauppakeskittymät ja liikenne puhuttivat ja tuntui, että yleensäkin asukkaat haluavat vaikuttaa asuinalueensa tulevaisuuteen toimimalla asukasyhdistysten kautta.

Seuraava tärkeä tapahtuma on lokakuun puolivälissä eli Lintuvaaran oky:n asukasilta, jonne olemme kutsuneet eri puolueista valtuustoehdokkaita tentittäviksi. Tule mukaan keskustelemaan ja kuuntelemaan, mitä ehdokkaat meille lupaavat. Paikka on tuttu Lintuvaaran koulu. Omakotiyhdistys tarjoaa kahvit.

Tervetuloa !

Eräs likinäköinen vaari oli Kiinassa ja näki kilpikonnan. Vaari sanoi :
- No jo on aikoihin eletty, kun lehmänlannat kävelemään rupeaa!

Eläintarhasta karkasi norsu, joka eksyi huononäköisen mummon pihalle.
Mummo soitti poliisille ja sanoi:
- Puutarhassani on eläin, joka repii hännällä kaaleja maasta, ja jos kerron mitä se niillä tekee, ette varmaan usko!

KARI VALTONEN 50 v.
Kunnallisvaali-ehdokkaanne Kokoomus

p. 940-545 15 52

Olen asunut perheeni (vaimo, tytär 19 v, poika 15 v sekä lemmikkieläimet) kanssa Lintuvaarassa yhdeksättä vuotta. Koulutukseltani olen palvelualan ammatinopettaja ja lehtorin virassa olen työskennellyt runsaat kaksikymmentä vuotta. Viimeiset kymmenen vuotta olen toiminut palvelualan yrittäjänä ja työnantajana kokopäivätoimisesti.

Olen toiminut ja toimin
- Leppävaaran kokoomuksen hallituksessa
- Lintuvaaran koulun johtokunnassa
- Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunnassa
- Pääkaupunkiseudun ammatti-instituutin johtokunnassa

Mielestäni
- Lintuvaaran posti on säilytettävä
- Lintuvaaran päivittäistavarapalveluita parannettava
- Pankin nosto-ja maksuautomaatti Lintuvaaraan
- Järkeistettävä bussilinjojen (201, 231, 510 ja 23) reitit ja aikataulut käyttäjien toiveiden mukaisesti

PANOSTAKAAMME PALVELUUN

KOKOOMUS
Vastuuta kotikaupungista

Lintuvaaran pieneläinklinikka

Eläinlääkäripalveluja arkisin ja sopimuksen mukaan viikonloppuisin.
Eläinlääkärit: Aimo Niskanen ja Mari Niskanen
Osoite: Peipontie 20, Lintuvaara (puh. luettelon karttalehti 33)

Puh. 517388 tai 517482

VANHAT KUVAT KERTOVAT

Talkoohenki kukoisti 40–50-lukujen vaihteessa, jolloin rakennustoiminta oli vilkasta perimmäisessä Harakassa, nykyisessä pohjois-Lintuvaarassa. Tietalkooväkeä Suohaukantien, nykyisen Muuttolinnunreitin, raivaustöissä. Kuva rouva Mirja Rankin arkistosta.